

De storm het hoofd bieden

Een aantal jaren geleden, toen onze kinderen nog klein waren, zaten mijn man en ik op een vrachtboot die ons vanuit Europa naar ons nieuwe missieveld in Zuid-Amerika bracht. Omdat er veel vertraging was bij het inladen van de vracht vertrokken we vanuit het Middellandse Zeegebied later dan was verwacht. Het was nu hartje winter en dat was hetzelfde jaargetij waarin de apostel Paulus ook op een schip zat dat verging voor de kust van Malta. We baden dus maar dat ons niet hetzelfde lot zou treffen. Twee dagen nadat we de haven verlaten hadden, ging het echter mis. We zaten midden in een geweldige storm. Ook al was het schip zwaar beladen en lag het diep in het water, toch deden de windvlagen met windkracht 12 het gruwelijk heen en weer schudden. De kinderen vonden het geweldig, maar wij voelden ons beslist niet op ons gemak en dat deed onze maag ook niet. Zelfs de doorgewinterde bemanning werd zeeziek. Tot overmaat van ramp hoorden we op de radio dat er zowaar al een paar schepen gezonken waren. Zou dit het einde betekenen voor ons? Ik was echter niet van plan om het zomaar op te geven. Er was niets dat ik fysiek kon doen om de situatie te verhelpen.

Maar ik kon bidden! En dat deed ik dus, harder dan ik ooit tevoren gebeden had! “Jezus, help ons alstublieft!”, smeekte ik. “U bent onze enige hoop! Maak de zee kalm! Geef de kapitein wijsheid, geloof en moed om ons hier doorheen te slepen. En help me om over deze vreselijke zeeziekte heen te komen, zodat ik beter kan denken en bidden.”

Opeens hoorde ik binnenin mijn hoofd een stem. Die herkende ik direct. Dat was Jezus. “Ga naar de brug. De kapitein is ook aan het bidden. Bid samen met hem en moedig hem aan in zijn geloof.”

Jezus gaf me de kracht om naar de brug te klimmen. De kapitein zat daar helemaal alleen en ja hoor, ook hij was verwoed aan het bidden. We hielden samen een bidstonde tot we Sicilië voorbij waren. Daar vonden we een schuilplaats voor de storm. Het schip en de lading hadden heel wat schade geleden, maar niemand was gewond geraakt.

Onze gebeden waren beantwoord. Toen ik laatst problemen had bracht de Heer deze gebeurtenis weer terug in mijn herinnering en kon ik er lering uit trekken: Bied de stormen van het leven het hoofd zonder angst. Zorg dat je er boven staat. Ga de brug op en hou de hand van de Kapitein goed vast. Jezus is onze Gezagvoerder en samen met Hem zullen we spoedig in veilige wateren geraken. Je moet geloof hebben om te bidden en het lef om dan naar die gebeden te handelen. De mens heeft van nature de neiging om de moeilijkheden uit de weg te gaan, er voor te schuilen en te hopen dat ze vanzelf maar weg gaan, maar op die manier ga je het niet redden. Sta op en laat je niet in de hoek drijven! Het lijkt er soms wel eens op dat al die gevechten van het leven je teveel worden, maar de overwinning ligt daar verscholen achter de donkere wolken, en is de moeite van het gevecht zeker waard.